

Tìm gặp những Anh Hùng...

Trong cuộc chiến vừa qua, dù rằng đã hơn 36 năm nhưng những chuyện kể về sự chiến đấu kiêu hùng của những người Lính, vẫn còn được nhắc đến qua lời kể của người Dân sở tại và đây là câu chuyện về những người Lính Nhảy Dù đã chiến đấu đến giờ phút cuối cùng của cuộc chiến. Mời Quý Vị theo dõi...

Tim...

Những ai đã từng sống tại Thị Xã Bà Rịa_Vũng Tàu hoặc có dịp đi qua con đường này, đối diện Nghĩa Trang Liệt Sĩ Bà Rịa_Vũng Tàu, có 04 ngôi mộ (không có bia) trong vườn nhà ông Hai Li, đã có mặt từ ngày 01-05-1975 cho đến nay...

Từ nguồn tin của người dân ở Thị Xã Bà Rịa-Vũng Tàu nói về sự linh ứng của 04 ngôi mộ này, theo họ cho biết đó là những Ông Lĩnh bận đồ rằn ri, chiến đấu cho đến trưa ngày 01-05-1975 rồi cùng nhau tự sát... cũng vì thế để tìm hiểu thực hư, sau gợi ý của Hùng Bảy Lỗ (Canada) với sự bàn thảo của Anh Lâm Viên 20, chúng tôi với sự dẫn dắt, giới thiệu của MĐ Vẽ 91 lên đường đến tận nơi 04 ngôi mộ, chúng tôi gồm có MĐ Đẹp 83 (TPB cụt một chân), MĐ Thành 31, MĐ 93 và MĐ 90.

Kia... vườn nhà ông Hai Li nơi có 04 ngôi mộ, theo lời MĐ Vẽ nói về ông Hai Li rất dữ dằn, khó chịu (Dân Cách Mạng) nên chúng tôi hơi chùn lòng, sợ bị làm khó dễ. Điều linh ứng đầu tiên mà chúng tôi cảm nhận được là sau lời vái của MĐ Đẹp; "Xin vái với Các ANH sống khôn, thác thiêng hãy tạo thuận lợi cho chúng tôi là những đồng đội cũ, tìm đến để đưa Các Anh về chùa nhang khói, hy vọng những thân nhân của Các Anh sẽ sớm nhận được tin này". Khi bước vào vườn nhà, tức thì ông Hai Li xuất hiện với nụ cười trên môi, niềm nở tiếp đón anh em chúng tôi (không hề có sự khó khăn nào) và hình như ông ấy đã biết rõ ý định của chúng tôi là xin bốc 04 ngôi mộ (vì lúc đó MĐ Đẹp bận quần trận Hoa Rừng) ông Hai Li nói: "Tôi đã chôn cất mấy Ông này từ ngày 01-05-75, hơn 36 năm, tôi chờ đợi thân nhân mấy Ông này nhưng không thấy, hằng năm tôi vẫn thường nhang khói, đắp mộ cho mấy Ông này, nay các anh là đồng đội tìm đến, tôi rất vui và tôi hứa sẽ tạo mọi điều kiện cho các anh bốc mộ, đừng ngại gì cả".

Được lời như mở tấm lòng, chúng tôi xin ông vui lòng kể lại sự việc, vì sao có 04 ngôi mộ này. Theo lời Ông Hai Li kể: "Tôi là dân Gia Đình Cách Mạng, mấy Ông Rằn Ri này gan lì lắm, mấy Ông chống đến cùng dù có lệnh đầu hàng của Tổng Thống Dương Văn Minh 30-04-1975, mấy Ông chiến đấu cho đến trưa 01-05-1975 rồi cùng nhau tự sát và chính tôi là người chôn cất mấy Ông, giấy tờ từng Ông tôi bỏ vào một cái hộp chôn theo các Ông".

Ngừng một lát, ông Hai Li kể tiếp với giọng nói pha chút than phục: "Mấy Ông linh lắm, nhiều năm trước thỉnh thoảng có những người đến mộ cầu xin, đều được linh ứng nên mọi người quanh đây rất kiêng nể. Có những kẻ "vô ý thức" khi đi ngang qua đây, chỉ trở, bi bô với giọng điệu chế nhạo "mả mấy thằng lính Ngụy" đều bị báo ứng như té xe, tông cột đèn, trầy tay, trẹo chân... vì thế, ngày nay có mấy anh đến thăm và di dời mấy Ông về chùa, tôi sẽ đứng ra chịu trách nhiệm cho các anh, các anh cứ làm, đừng ngại gì cả, tôi sẽ giúp với tất cả tấm lòng.

Chúng tôi cùng lặng người khi nghe kể về Các Anh, kính phục các Anh đã TẬN TRUNG BẢO QUỐC. Những Anh Hùng vì nước quên thân, khí hùng tử Anh Hùng nào tử. Khi sống, chiến đấu hiên ngang cho đến khi khí tàn, sức kiệt chọn cái chết để bảo toàn Danh Dự và khi tử tiết đã hiển linh cho mọi người cùng thấy và chúng tôi nguyện với lòng sẽ đem các Anh về nơi yên bình, sớm hôm nghe Kinh Phật gõ hầu linh hồn Các Anh được siêu thoát khỏi cõi đời ô trọc này.

Xin nguyện cầu Anh Linh Các Anh dẫn lối đưa đường để những người thân yêu của Các Anh sớm tìm gặp lại Các Anh. Chúng tôi những người Đồng Đội cũ, đến đây với Các Anh với tấm chân tình, huynh đệ chi binh... ngày nay chúng ta đã mất tất cả nhưng không bao giờ mất được Tình Đồng Đội... hơn 36 năm nay đây, các Anh là những Chiến Sĩ Vô Danh nhưng từ hôm nay các Anh sẽ được Vinh Danh trong Quân Sử, những ANH HÙNG trong QLVNCH nói chung và làm rạng danh THIÊN THẦN của Binh Chung, một tay cũng đánh, một cánh cũng bay...

Gặp Lại...

Nơi các Anh nằm xuống (trong vườn nhà của Ông Hai Li) đối diện là Khu Nhà Đá của Pháp để lại (bây giờ là NTLS tỉnh Bà Rịa-Vũng Tàu) cách Trung Tâm Huấn Luyện Vạn Kiếp

Cuộc chiến đã trôi qua hơn 36 năm... những đắng cay, tủi nhục mà thân chiến bại từng nếm trải, vòng lao lý, kiếp gian truân, gian nan cực nhọc trên nẻo đường mưu sinh, người sống còn nhọc nhằn như thế huống gì người nằm xuống nơi chân trời, góc bể tưởng như đã bị quên lãng theo thời gian... ngày nay kiếm tìm được Đồng Đội ngã xuống nơi này là cả một công sức của những người có tâm huyết vì Đồng Đội, không một chút tư lợi, không chút lợi danh mà chỉ muốn đưa Các Anh về với gia đình người thân, hơn thế nữa Vinh Danh các Anh những ANH HÙNG trong cuộc chiến bi hùng này.

Người ngoài cuộc còn biết thán phục, biết vị nể, còn có tấm lòng hướng chi chúng ta là những người từng đội chung màu Nón Đỏ, lẽ nào làm ngo!!! Xin hãy chung tay giúp sức cho những Đồng Đội còn ở Quê Nhà có điều kiện thăm hỏi, an ủi nhau lúc ốm đau, bệnh tật, lúc tuổi già bóng xế, những TPB còn lầy lắt, mưu sinh giữa dòng đời nghiệt ngã, những người mà máu xương của họ đã tô thắm dải đất này.

Xin thấp nén nhang, kính cẩn dâng lên các hương hồn những Chiến Sĩ đã hy sinh vì Tổ Quốc. Những Anh Hùng đã âm thầm ngã xuống cho Quê Hương, xin mãi mãi tưởng nhớ và Vinh Danh Các Anh những Chiến Binh can trường, lẫm liệt, lấy cái chết để bảo toàn Danh Dự.

Những Anh Hùng...

Trời tờ mờ sáng (19-08-2011) chúng tôi rời Saigon trực chỉ Bà Rịa- Vũng Tàu, đến nơi Các Anh yên nghỉ trong khu vườn nhà của Ông Hai Li thuộc Thị Xã Bà Rịa- Vũng Tàu, tỉnh Bà Rịa- Vũng Tàu. Đến nơi, mọi người trong Nhóm Bốc Mộ đã hiện diện đầy đủ, nghi thức cúng vái, cầu xin mọi việc được suông sẻ do Sư Trụ Trì Chùa đảm trách.

Công việc bốc mộ được tiến hành, tất cả mọi người cùng hội họp chờ đợi từ nhát cuộc đầu tiên chạm vào ngôi mộ, sau đó hé lộ dần những hình hài của Các Anh đã chôn vùi nơi đây hơn 36 năm dài đằng đẵng... không Quan Tài, mà cũng chẳng có PONCHO bọc xác, chẳng còn gì với cát bụi thời gian, ngoài những mảnh xương tàn, quần áo đã mục nát... chúng tôi cố tìm những mảnh giấy tờ đã được chôn theo Các Anh sau khi đã lượm lặt từng khúc xương còn sót lại, rồi cho vào từng hủ sành, ghi tên Các Anh, gói vào Chùa và cầu xin cho Các Anh được siêu thoát khỏi chốn dương trần đầy khổ đau, tủi nhục này và điều mong muốn mãnh liệt nhất là thân nhân Các Anh sớm tìm gặp lại Các Anh sau bao năm dài vắng bật tin tức...

Trong lúc bốc mộ cũng có một số người dân đến xem tỏ ý thán phục trước tinh thần quả cảm, chiến đấu anh dũng của Các Anh nên đã tình nguyện phụ giúp lúc bốc mộ và Ông Hai Li cũng xúc động trước tinh thần Đồng Đội của Nhóm Bốc Mộ chúng tôi, sau bao nhiêu năm vẫn còn giữ được tình cảm này, không bao giờ quên nhau, không ngại đường xa xa xôi, khi nhận được tin đã hết lòng lo cho nhau. Sự chân thành của ông làm chúng tôi cũng hãnh diện phần nào vì Các Anh, những Anh Hùng đã ngã xuống cho Quê Hương... nhưng thế

Tất cả mọi người cùng ứa lệ mừng vui khi tìm được những tấm thẻ bài, giấy tờ, tên tuổi Các Anh ... và đây là những vị Anh Hùng của chúng ta:

- Ngôi mộ thứ nhất: Có Thẻ Bài tên TRƯƠNG VI CỬ SQ: 75/115.815 LM:O Nón Sắt,đầu Bút Nịt.
- Ngôi Mộ thứ hai: có Thẻ Bài tên VÕ QUANG HẰNG SQ: 68/123.320 LM:B Nón Sắt, dây nịt.
- Ngôi Mộ thứ ba: (gồm có 02 người) trong đó Một Vô Danh không Thẻ Bài và có Nón Sắt.
Người thứ hai tên là: có Thẻ Bài tên: TRẦN VĂN HÀ SQ: 67/824.827 LM:O Nón Sắt
Và Một số giấy tờ như: Chứng Chỉ Tốt Nghiệp Nhảy Dù Khóa 298, mãn khóa ngày 21-04-1973.
02 Quyết Định Thăng Cấp của Tiểu Đoàn 1 Nhảy Dù/Ban 1: do Tr/tá Lê Hồng ký và Th/tá Châu ký.
01 Chứng Chỉ đã học khóa Phòng Hóa do Trung Tâm Tiếp Vận Vùng 3 ký, cùng một số Hình Ảnh (đã phai mờ theo thời gian)nhưng cũng tạm xem được,có hình đội nón Đỏ,áo Nhảy Dù.

Những di vật này còn tồn tại là nhờ Ông Hai Li,đã cẩn thận bọc thêm nhiều lớp bao Nylon và nhét vào một ống nhựa khi chôn,nhờ sự chu đáo của Ông mà hôm nay chúng ta mới đọc được những dòng chữ này và chúng tổ các Anh nằm tại đây là Linh Nhảy Dù.

Sau khi Bốc mộ xong, chúng tôi đã đem 04 hũ cốt gởi Chùa Báo Ân. Địa chỉ: Khu Công Nhân,Thị Trấn Ngãi Giao,huyện Châu Đức, Bà Rịa-Vũng Tàu.

Còn các Di Vật và giấy tờ liên quan kể trên,chúng tôi nhờ MĐ Đẹp giữ.

Nếu tình cờ Quý Vị nào hoặc ai đọc được tin tức này hoặc cần biết thêm chi tiết cụ thể,xin vui lòng liên lạc theo số Phone,dưới đây:

Nguyễn Văn Thành ĐT: 01645462458

Lê Văn Đẹp ĐT: 01684118839

Kính nhờ Quý Anh và tất cả mọi người phổ biến tin tức này,hy vọng Các Anh sẽ sớm gặp lại người thân. Kính chúc tất cả mọi người luôn An-Mạnh.

Saigon- Bà Rịa-Vũng Tàu
Ngày Bốc Mộ 19-08-2011

Anh Hùng Vô Danh

Đăng-Phương Nguyễn Ngọc Huy (1924-1990)
(Tặng những chiến sĩ anh hùng vô danh)

Họ là những anh hùng không tên tuổi,
Sống âm thầm trong bóng tối mông mênh,
Không bao giờ được hưởng ánh quang vinh,
Nhưng can đảm và tận tình giúp nước.

Họ là kẻ tự nghìn muôn thuở trước,
Đã phá rừng xẻ núi lấp đồng sâu,
Và làm cho những đất cát hoang vu,
Biến thành những giải sơn hà gấm vóc.

Họ là kẻ không nài đường hiểm hóc,

Không ngại xa hăng hái vượt trùng sơn,
Để âm thầm chuẩn bị giữa cô đơn,
Cuộc Nam tiến mở giang sơn lớn rộng.

Họ là kẻ khi quê hươngng chuyển động,
Dưới gót giày của những kẻ xâm lăng,
Đã xông vào khói lửa, quyết liều thân,
Để bảo vệ Tự-Do cho Tổ-Quốc.

Trong chiến đấu không nài muôn khó nhọc,
Cười hiểm nguy, bất chấp nỗi gian nan.
Người thất cơ đành thịt nát xương tan,
Những kẻ sống lòng son không biến chuyển.

Và đến lúc nước nhà vui, thoát hiểm,
Quyết khước từ lợi lộc với vinh hoa.
Họ buông gươm quay lại chốn quê nhà,
Để sống lại cuộc đời trong bóng tối.

Họ là những kẻ anh hùng không tên tuổi,
Trong loạn ly như giữa lúc thanh bình,
Bền một lòng dũng cảm, chí hy sinh,
Dâng Đất Nước cả cuộc đời trong sạch.

Tuy công nghiệp không ghi trong sử sách,
Tuy bảng vàng bia đá chẳng đề tên,
Tuy mồ hoang xiêu lạc dưới trời quên,
Không ai đến khấn nguyện dâng lễ vật.

Nhưng máu họ đã len vào mạch đất,
Thịt cùng xương trộn lẫn với non sông.
Và anh hùng chung với tấm tình trung,
Đã hoà hợp làm linh hồn hồn giống Việt.

* * * * *

Unsung Heroes
English version by Nguyễn Hữu Lý

They were the heroes without their great name

*Who lived silently by themselves in the immense dark
They have never enjoyed any glorious luster
But their courage and dedication served whole-heartedly the country
Since time immemorial
They have devastated forests, cut mountains, and filled up deep fields
And have changed the areas of desolate and waste ground
into stretches of a beautiful country
They were those who have never minded the rugged and inaccessible ways
They enthusiastically crossed rolling mountains
Without flinching from the far distance
They prepared silently all by their lonesome
For a Southern march extending largely the territory
They were those who, on their nation's agitation
Under the heels of invaders,
Braved fine and sword at their own determinative risk of life
In defending their Fatherland for Freedom
In combat, they have never minded myriads of strenuousness
In defiance of danger, with disregard of hardship
The down-and-out had no choice but to suffer from
crushed flesh and smashed bones
Whereas the survivors whose loyalty was unshakeable
And when the nation felt cheerful in getting out of dangers
They refused firmly gains and honors
They let down their swords and turned back their homeland
To revive their old existence in darkness
They were the heroes without their great name
In troubled times as well as in the very middle of peaceful periods
Persevering in valiancy and sacrifice that ran high in their heart
They dedicated their whole clean life to the country
Although their distinguished services have not recorded on books of history
Although their honored names have not inscribed on a stone stele
Although their deserted tombs have been lost under the forgetful heaven
Nobody came there to kowtow and pray, and dedicate offerings
Their blood has infiltrated into the underground spring
Their flesh and bones were mixing up with the home country
And their hallowed spirit plus their loyalty
Have been in harmony to form the Vietnamese race's soul.*